

*Kerk en sport,
is dat eigenlijk wel een
gelukkige combinatie?*

JE WINT MET ELKAAR EN JE
VERLIEST MET ELKAAR, MAAR
HET ALLERBELANGRIJKSTE
IS DAT JE PLEZIER HEBT IN
WAT JE DOET EN DAT JE EEN
GOEDE TEAMGENOOT BENT
VOOR DE ANDER.

*Dat gevoel van overwinning,
met ouders die juichend
langs de lijn staan.*

Sport

Drieluik

Christus Gemeente Persoonlijk

De Drieluik

EEN DRIELUIK is een schilderij dat uit drie stukken bestaat en deze stukken zitten aan elkaar vast door middel van scharnieren.

Zo ook:

Christus
de gemeente
de leden persoonlijk

Alle drie apart, maar niet los van elkaar te zien.

In de gemeentekrant zal in het ene gedeelte meer het zicht zijn op Christus, het andere gedeelte meer zicht op de gemeente, en ook zullen er gedeeltes zijn over één van de gemeenteleden. Maar bij elkaar is het één geheel, je kunt het niet van elkaar scheiden, we zitten als het ware vast gescharnierd.

Colofon

Drieluik:
Uitgave van de Hervormde Gemeente te Groot-Ammers.
Verschijnt 4x per jaar (mrt/juni/sept/dec).

Online te lezen op:
www.hervormdsgrootammers.nl

Redactie:
Kees Boer
Roëlle de Jager
Elsbeth van Voorthuysen
Gera Hakkesteght
Alina Bikker
Lia Kraaijeveld
Herbert Dijkhuizen
Ali Rijkse

Bezorging:
Arie de Leeuw
Irenestraat
Tel. 06-46130349

Redactieadres:
drieluikredactie@gmail.com

Vormgeving en druk:
Deborah van den Broek-Boer, Bijdehand Ontwerp

Giften:
Rabobank Groot-Ammers
NL55RABO0323502504
t.n.v. kerkvoogdij Hervormde Gemeente te Groot-Ammers.

De redactie heeft het recht om ingezonden artikelen wel/niet te plaatsen, dan wel de tekst aan te passen.

Roëlle de Jager

vanuit de redactie

Sport en geloof raken elkaar meer dan je op het eerste gezicht zou denken. Paulus gebruikt in zijn brieven het beeld van een wedstrijd (1 Korinthe 9:24): lopen en volhouden tot het einde. Niet zomaar, maar met een doel voor ogen. Zoals een sporter niet doelloos rondjes rent, zo nodigt de Bijbel ons uit om bewust onderweg te zijn. Met inzet, met richting en met vertrouwen dat elke stap ergens toe leidt.

Dat herken ik in mijn eigen hardlopen. Twee à drie keer per week trek ik mijn schoenen aan en ga ik op pad. Soms gaat het vanzelf, soms kost elke meter moeite. Er zijn dagen dat ik het liefst zou omkeren, maar juist dan leer ik doorzetten. Ik ontdek dat je niet altijd snel hoeft te zijn om vooruit te komen. Dat volhouden belangrijker is dan presteren. Precies dat zie ik ook terug in het geloof: het gaat niet om wie het hardst loopt, maar om trouw blijven aan de weg die je gaat.

Tijdens het lopen ontstaat er ruimte in mijn hoofd. Er is plaats voor stilte, gebed en reflectie en dat op muziek van Sela (ja, echt waar!). Net zoals training je lichaam vormt, zo vormt geloof je vanbinnen. Beide vragen om discipline, maar geven ook vrijheid.

Sport herinnert ons eraan dat we lichaam én geest zijn. Dat we mogen zorgen voor wat ons is toevertrouwd. En dat elke lange weg begint met één stap. In beweging blijven. Dat geldt voor sport, maar net zo goed voor ons leven met God.

- Christus
- Gemeente
- Persoonlijk

Inhoudsopgave

04 MEDITATIE

Ds. Hak schrijft een meditatie naar aanleiding van Hebr 12:1 "Laten wij met volharding de wedloop lopen die vóór ons ligt."

06 SPORT

Lichaam in beweging, hoofd op scherp. Iedere sporter heeft een eigen verhaal. Sport verbindt ons allemaal.

12 IN DE SCHIJNWERPER

In de schijnwerper het verhaal van Rinus den Besten die, samen met zijn dochter, de Alpe d'Huez gaat beklimmen.

14 DS. M. MESSEMAKER

Een samenvatting van een overdenking van ds. M. Messemaker van ongeveer 6 jaar geleden wat past bij het thema Sport.

Kerk en sport

"Laten wij met volharding de wedloop lopen die vóór ons ligt." (Hebreeën 12:1)

Kerk en sport, is dat eigenlijk wel een gelukkige combinatie?

Voor veel van de ouderen was sport van huis uit geen vanzelfsprekend onderdeel van het leven. Integendeel: met een kritische blik op sportverdwazing werd zij vaak buiten de deur gehouden. Dan klonken de woorden van Paulus dat lichamelijke oefening van weinig nut is. Het accent lag terecht op het geestelijke, want dat gaat over de eeuwige dingen. Daarbij was het dagelijkse leven vaak fysiek veel intensiever waardoor mensen er niet over nadachten om nog extra te gaan sporten.

Toch is er in de loop der jaren iets veranderd. Steeds meer gemeenteleden vinden ontspanning en plezier in sport. Kinderen worden aangemoedigd om te bewegen. En sommigen fluisteren zelfs dat ook de bewoners van de pastorie niet ongevoelig zijn gebleken voor dit 'virus'. Wie de Bijbel aandachtig leest, ontdekt dat sport en geloof elkaar minder vreemd zijn dan soms wordt gedacht. Vooral de apostel Paulus grijpt regelmatig terug op beelden uit de sportwereld. Niet om sport te verheerlijken, maar om ons iets te leren over het geloofsleven. Want net als in de sport geldt: wie de regels negeert, loopt vast. Blessures liggen op de loer.

Een bekende fout bij hardlopers is dat ze te snel willen, te veel in één keer. Wie geen tijd neemt om rustig op te bouwen, betaalt dat vaak met pijn en uitval. De Bijbel gebruikt dit beeld om ons te

leren dat het in het geloof niet gaat om snelheid, maar om volharding. Wie ver wil komen, moet leren het tempo vast te houden. En vooral niet te snel willen gaan. Het geloofsleven is geen sprint, maar een marathon.

Het gaat niet alleen om een goed begin, maar om het volhouden tot het einde. In de sport is het heel normaal om jezelf dingen te ontzeggen om vooruit te komen. Discipline, training en focus horen erbij. Zo vraagt ook het geloofsleven om bewuste keuzes. Met kleine stappen leren we, in Gods kracht, nee zeggen tegen wat ons belemmert om de loopbaan van het geloof te lopen.

Sporters weten ook: juist op het moment dat je denkt niet meer te kunnen, blijkt er vaak toch nog ruimte te zijn. Mentale kracht maakt verschil. Zo leert het geloof ons om niet op te geven wanneer de weg zwaar wordt, maar om met het oog gericht op de Heere Jezus te volharden. Niet gefixeerd op de zwaarte van het parcours, maar op de prijs die aan het einde wacht.

En we lopen deze wedloop niet alleen. Hebreeën 11 en 12 schilderen het beeld van een vol stadion. Mannen en vrouwen van het geloof zijn ons voorgegaan. Ze struikelden en stonden weer op, faalden en krabbelden overeind. Nu zitten zij als het ware op de tribune en moedigen ons aan. Zij zijn het levende bewijs dat tranen en pijn niet vergeefs zijn, en dat de beloning zeker is.

En als hun stemmen ons nog niet overtuigen, laat dan de stem van de Heere Jezus zelf ons leiden naar de eindstreep.

Hij heeft, om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht. Nu zit Hij aan de rechterhand van de troon van God.

Van daaruit schenkt Hij ons Zijn Geest. De Heilige Geest geeft ons de kracht van Christus om, ook al is het soms met blessures, toch te volharden.

Want, zo zegt de Heere Jezus:
"Wie volharden tot het einde, die zullen zalig worden."

Dr. K. Hak

LIEFDE

Ik denk nog vaak terug aan die maandagmorgen op de openbare basisschool de Ammers, toen ik Nina* voor het eerst ontmoette. Die dag zou ze voor het eerst GVO van mij krijgen, Godsdienstig Vormingsonderwijs.

Ze huppelde door de gang. Haar bruine krullen dansten.

Voor de deur van mijn lokaal stond ze abrupt stil.

Ze keek me aan met twijfelachtige blik.

'Geeft u GVO?'

Ik knikte. 'Ja', zei ik.

Ze fronste haar wenkbrauwen.

'Wat vind je daarvan?' vroeg ik.

'Eigenlijk niet zo leuk', zei ze.

'Vertel es', zei ik. 'Hoe komt dat zo?'

'Ik ben eigenlijk bang voor geloof en God en geesten enzo...' zei ze.

'Oh...' zei ik, terwijl de radartjes in mijn bovenkamer op volle toeren draaiden. Want wat zeg je dan?

'Nou...' zei ik, 'ik ben van plan mooie verhalen te vertellen die niet eng zijn. En ik denk dat we ook wel wat creatiefs kunnen doen... is dat een idee?'

'Oké dan', zei ze met een zucht.

'Komt wel goed hoor', zei ik.

Ik kreeg een heel klein, voorzichtig lachje.

Twee maanden later vertelde ik Nina en haar klasgenootjes het verhaal van Daniël in de leeuwenkuil.

'Welk woord past bij dit verhaal?' vroeg ik de leerlingen.

Nina boog zich met haar klasgenootjes over de kaartjes met woorden die ik had uitgespreid op de vloer van het klaslokaal.

Toen iedereen weer op zijn plek zat, liet ik hen vertellen welk woord ze hadden gekozen en waarom.

Nina had het woord liefde gekozen.

Toen ik haar vroeg waarom, zei ze:

'Nou...eigenlijk gaat het verhaal er over dat God van Daniël houdt en Daniël houdt van God. Het verhaal gaat over liefde.'

Prachtig toch, als GVO-lessen eraan mogen bijdragen dat leerlingen geloof niet langer associëren met angst. Dat ze mogen ontdekken dat het in de oude bijbelverhalen gaat over een God die mensen liefheeft.

Dit is mijn laatste column. Maar het werk op de openbare basisscholen gaat door. Samen met zo'n 150 collega's mag ik elke week hoop en troost brengen door bijbelverhalen te vertellen. In heel Nederland komen op deze manier leerlingen in aanraking met het evangelie. Ook in onze regio wordt veel werk verzet, in Nieuwpoort, Schoonhoven, Streefkerk, Schelluinen en op zoveel andere plaatsen. Bidt u mee dat dit werk tot zegen mag zijn voor kinderen zoals Nina?

*niet haar echte naam

Jacoline Geldof

Tennis en paardrijden

Hallo allemaal!

Ik ben Anne-Saar van Lingen en ik ben 11 jaar. Ik wil graag iets vertellen over mijn hobby: paardrijden.

Paardrijden vind ik leuk, omdat paarden heel veel dingen kunnen zoals springen, dressuur en crossen. En ze zijn ook nog eens super lief! Ik rij één keer per week paard op een manege. Ik heb ook een verzorgpaard waar ik twee keer in de week naar toe ga en ook vaak op rij. Soms rij ik wedstrijden op de manege.

Dat is super leuk en ook een beetje spannend! De laatste keer dat ik meedeed aan een wedstrijd was ik zelfs eerste geworden! Heel soms val ik nog wel eens van mijn paard. Maar dan klim ik er meteen weer op. Voor paardrijden heb je een cap, rijlaarzen en een rijbroek nodig. Voor een wedstrijd heb je weer een andere outfit nodig zoals een witte rijbroek en een wedstrijdjas. Ik wil mijn hele leven blijven paardrijden. Omdat ik dat zo super leuk vindt.

Anne-Saar van Lingen

Mij is gevraagd een stukje te schrijven over de sport die ik doe; tennis.

Zo'n 14 jaar geleden dacht ik dat het wel leuk zou zijn om te kunnen tennissen en heb ik tennisles genomen. Ik tennis bij TC 73, hier op Groot-Ammers. Waar ik vroeger het hele jaar door tenniste, ben ik inmiddels wel een mooi-weer-tennisster. Zodra het weer wat langer licht is, vind ik het heerlijk om 's avonds nog een balletje te slaan.

Na mij heeft mijn man Thijs Willem ook tennisles genomen. En hoewel we eerst apart van elkaar tennisten - toen de kinderen nog klein waren - tennissen we inmiddels het meest samen. We zijn lekker fanatiek en kunnen prima tegen ons verlies, maar ik wil wel altijd winnen. Naast 'enkelen' (1 tegen 1) kun je dit spel ook met z'n vieren spelen, dit noem je 'dubbelen'. Dat geeft weer een andere dynamiek aan het spel. Naast vrij spelen doen we af en toe mee aan een toernooitje op de club. Het geeft energie om buiten lekker sportief bezig te zijn en mensen te ontmoeten.

We krijgen geen les meer, maar we zijn bij mooi weer meerdere keren per week op de tennisbaan te vinden. TC 73 is een gezellige bloeiende vereniging die voor hun leden leuke dingen organiseert waar je heel vrijblijvend aan mee kunt doen. Mocht je denken... 'Is dit ook iets voor mij?' dan geef ik je graag een 'proefles'.

Anthonia Smits

Volleybal

Ons is gevraagd om een stukje te schrijven over de sport die wij allebei beoefenen. Wij delen een gezamenlijke sport; volleybal.

Als kind zat ik, Suzanne, in Harderwijk op hardzwemmen. Een leuke sport, maar door de verhuizing in 1989 naar Groot-Ammers kwam daar een einde aan. In Groot-Ammers viel de keuze voor mij al snel op volleybal. Ik werd lid van Wik-Univé en zat in een leuk team met klasgenootjes en vriendinnen. Tot mijn 17e bleef ik deze sport beoefenen. Een enkelblessure zorgde voor een pauze en daarna volgde een baantje op zaterdag bij de slager in Bergambacht. Na ons trouwen kwamen wij weer in Groot-Ammers wonen en gaf ik me opnieuw op bij Wik. Dat was maar van korte duur, want al snel werd onze eerste geboren. Toen de kinderen zelf gingen sporten ben ik voor de derde keer lid geworden. Dit keer bij de recreanten. Het leuke aan volleyballen met recreanten is dat we doordeweeks onze wedstrijden spelen en ik op zaterdag bij de kinderen kan gaan kijken. Ons team bestaat uit alle leeftijden en het spel is ongedwongen. Het gaat mij met name om het plezier in het spel, alhoewel ik soms ook best fanatiek kan zijn. Het feit dat het een teamsport is vind ik ook wel belangrijk. Ik vind het ook leuk om mensen enthousiast te maken om mee te gaan doen. Gelukkig is het aanmelden bij de recreanten laagdrempelig en is het leuk om te zien hoe mensen op latere leeftijd nog beginnen aan volleybal.

Toen ik, Lenthe, 5 jaar was zat ik een blauwe maandag op tennis, turnen en paardrijden. Ik vond alles leuk. Maar toen ik 6 was begon ik ook aan volleybal en dat doe ik nu nog steeds. Mijn zus, broer en moeder zaten er al op en ik vond het zo leuk dat ik van de andere sporten af ging. Op dit moment speel ik in Meisjes A1 bij VC WIK. Ik speel samen met mijn vriendinnen in een team en dat maakt het extra leuk. Ik ben best wel fanatiek, vind het leuk om te winnen. Trainen doe ik twee keer in de week en op zaterdag hebben we vaak een wedstrijd. In mijn team probeer ik altijd om zo positief mogelijk te blijven en anderen op te peppen.

Mijn moeder en ik zijn van ons gezin nu nog de enigen die de sport volleybal beoefenen en als het aan ons ligt blijven we dat nog heel lang doen. Zelfs op vakantie genieten we van deze sport en doen we graag mee met een potje campingvolleybal. Een sport als volleybal is leuk omdat het in teamverband is, je hebt elkaar nodig en alle spelers zijn even belangrijk. Je wint met elkaar en je verliest met elkaar, maar het allerbelangrijkste is dat je plezier hebt in wat je doet en dat je een goede teamgenoot bent voor de ander.

Suzanne en Lenthe Klok

Voetbal

Mijn sport is voetbal

Hoi, ik ben Jonah van Kranenburg en ik ben 8 jaar. Mijn sport is voetbal. Ik zit nu 2,5 jaar op voetbal. Ik train twee keer per week en op zaterdag speel ik vaak een wedstrijd. Ook thuis voetbal ik veel met mijn broers en op school met mijn vriendjes.

Het leukste aan voetbal vind ik aanvallen. Deze sport past goed bij mij, omdat ik van rennen houd. Mijn mooiste herinnering aan voetbal is dat we een keer kampioen zijn geworden. Wat ik graag wil bereiken, is dat ik in de eerste klasse kan spelen.

Bij voetbal leer je veel, zoals sportief zijn als je verliest. Je leert ook doorzettingsvermogen. Voetbal is een echte teamsport: je hebt iedereen nodig bij een wedstrijd, je kunt het niet alleen doen. Geloof speelt ook een rol in voetbal, want de Heere Jezus heeft ons talenten gegeven. Ik ben blij dat ik kan voetballen.

Jonah van Kranenburg

Wij zijn Thimo (18) en Harm (21) Verhoeff en sinds ons vijfde levensjaar zijn wij op de voetbalvelden van VV Groot-Ammers te vinden. Op dinsdag- en donderdagavond trainen we en op zaterdag spelen we een wedstrijd.

Harm: Ik kan me nog wel herinneren dat ik eerst mijn zwemdiploma moest halen van mijn ouders voordat ik mocht gaan voetballen. Zwemmen kon ik niet zo goed, want ik had "voetbalbenen", aldus de zweminstructeur. En zo geschiedde dat ik begon voordat ik mijn zwemdiploma had gehaald, dat duurde namelijk wel erg lang vanwege die "voetbalbenen". Niet zoals mijn broer en zus met volleybal of wielrennen, maar met voetbal.

Thimo: Het grappige is dat het behalen van mijn zwemdiploma en het beginnen met voetballen bij mij op dezelfde manier verliepen. Ook ik trainde bij de F'jes voordat ik klaar was met zwemmen. Wat mij het meest is bijgebleven, is het kampioen worden. Dat gevoel van overwinning, met ouders die juichend langs de lijn staan.

Harm: Ik heb veel geleerd van het voetballen, waar ik vroeger véél té fanatiek was ben ik nu alleen nog maar fanatiek en inmiddels kan ik ook tegen mijn verlies, haha. Maar het heeft me ook dingen geleerd als doorzettingsvermogen, hoe je anderen motiveert en omgaan met tegenslag als je bijvoorbeeld voor langere tijd geblesseerd bent.

Thimo: Het mooiste van het voetbal vind ik de combinatie van techniek, tactiek, inzet en conditie. Ook dat het een teamsport is, waarbij je op elkaar moet en kunt bouwen. Je bent afhankelijk van elkaar, maar zij ook van jou. Op het moment spelen we ook allebei bij de senioren. Hierdoor voetballen we af en toe samen, wat het voetballen extra leuk maakt.

Harm: Op dit moment is het voetbal echt een uitlaatklep, waarbij ik alle andere dingen van de week kan vergeten. Ik moet toegeven dat ik doordeweeks na een lange dag school niet altijd veel motivatie heb om te gaan trainen, maar als je dan eenmaal op het veld staat, is het genieten. Anderhalf uur achter een bal aan rennen waarna je uitgeput maar voldaan naar huis kunt gaan.

Thimo: Voor mij speelt het geloof in het voetbal ook een rol, vooral in het accepteren van anderen. Niet iedereen reageert op dezelfde manier, en daar moet je goed op leren reageren.

De voetbalvereniging vormt ook een plek van ontmoeting, zoals de gemeente dat voor u kan zijn. Je leert daarom veel mensen kennen. Wij nodigen u dan ook van harte uit om op een zaterdagmiddag eens te komen kijken bij een potje voetbal.

Thimo en Harm Verhoeff

Gym op school en suppen

Samen met Jacobi de Jong en Tamara Spruijtenburg kregen we een aantal jaar geleden het idee om in de zomermaanden te gaan suppen op de Boezem. Dit zou dan gelijk een sportmomentje zijn. Vroeg in de ochtend zetten we onze wekker of we gaan op een warme zomeravond. Hierna gaan de supboards de auto in en vertrekken we richting de Molenkade.

In het weiland pompen we de boards op, wat op zich al een workout is. Als we dan eindelijk op de sup staan is het eigenlijk vooral heel gezellig. Wat zeker niet mag ontbreken is de pauze die we halverwege nemen. Dan genieten we van warme koffie langs de waterkant.

Op een zomerdag in juli zijn we een keer afgezet bij de molens van Kinderdijk en gingen we peddelend richting Groot-Ammers. Dit was 17 kilometer en aardig zwaar tegen het einde. Wat heerlijk was het dat de molens van Groot-Ammers weer in zicht kwamen.

Wat mij vooral zo aantrekt in het suppen zijn de prachtige luchten die ontstaan bij zonsopgang en zonsondergang. Iedereen in Groot-Ammers kent deze luchten wel als je vroeg in de ochtend of later op de avond langs de Boezem loopt. Een schilderij dat elke minuut aan het veranderen is. Wat je ziet is niet op een foto vast te leggen. Hoe mooi is het om op het water in de stilte te genieten van de grootsheid van Gods schepping. "Als ik uw hemel zie, het werk van Uw vingers".

Er bestaat inmiddels een groepsapp met vrouwen uit Groot-Ammers die het ook leuk vinden om zo nu en dan mee te gaan. Dus lees je dit en vind je het ook leuk om een keer mee te gaan? Stuur dan gerust een berichtje!

Rachel Erkelens

Als ik aan sport denk, dan denk ik aan een aantal verschillende dingen. Het uitoefenen van sport, het lesgeven in sport/bewegen en het kijken naar sport.

Ik heb ongeveer 10 jaar gevolleybald bij WIK-Univé (nu dus VC WIK) en zit nu 10 jaar op voetbal bij VV Groot-Ammers. Volleyballen deed ik erg graag en in de jeugd speelden we op een leuk niveau. Vanaf de seniorenleeftijd begon het voetbal ook wat te kriebelen en heb ik uiteindelijk de keuze gemaakt om te stoppen met volleyballen en ben ik met vrienden uit Langerak/Nieuwpoort een vriendenteam begonnen bij VV Groot-Ammers. In dit team ben ik keeper en heb ik ook twee seizoenen een uitstap naar de selectie gemaakt, maar in combinatie met een jong gezin en minder spelen dan gehoopt, ben ik weer terug in het team van FC Langerak-Nieuwpoort oftewel VV Groot-Ammers 5.

Naast het voetballen probeer ik, vooral in de zomerstop, ook regelmatig op de racefiets te stappen en dan te genieten van snelheid en de natuur. Sport is dus iets wat ik graag doe, maar ik mag er ook les in geven. Op CBS Rehoboth geef ik gym aan de groepen 0/1/2, 3/4, 7 en 8. Naast het geven van gym, bied ik ook 1x in de week aan alle klassen een motor- en learning lab aan. In dit lab worden beweegactiviteiten aangeboden om de fijne en grove motoriek te stimuleren en combineren we bewegen met leren. Erg leuk om zo, naast lesgeven in groep 8, alle klassen les te geven en daardoor ook alle kinderen van de school te kennen. Ik hoop met mijn gymlessen kinderen te enthousiasmeren om veel te bewegen en dat ze zich daarin kunnen ontwikkelen.

Kijken naar sport vind ik ook leuk om te doen. Denk aan verschillende voetbalwedstrijden, wielervedstrijden, schaatswedstrijden en natuurlijk de Olympische Spelen. Deze wedstrijden worden dan wel, iets minder sportief, vanaf de bank gekeken ;).

Adriano Vel Tromp

Turnen

Mijn naam is Noé en ik zit op selectie turnen. Ik zit er op sinds ik 6 jaar ben. Elke maandagavond train ik van 17:00 tot 20:00 uur. Soms hebben we extra training op zaterdag. Ik zit in de onderbouw/middenbouw en doe niveau 6. Turnen vind ik heel leuk omdat ik daar goede vriendinnen heb gemaakt en je leert leuke oefeningen zoals arabier flikflak en overspringen op de brug. Ook mag je mooie turnpakjes aan, liefst met veel glitter. Op de woensdag heb ik ook turnen (groep 5/6) en dat is een uurtje.

Hoe ziet een training eruit

We beginnen altijd met het klaarzetten van alle attributen en toestellen. Dan hebben we een warming-up. Dat vind ik nooit zo leuk. Daarna gaan we beginnen op één van de onderdelen: sprong, brug, balk of vloer. Hier leren we een routine die we moeten doen op wedstrijden. Tijdens de les komen alle onderdelen aan de beurt. Sprong vind ik het leukste om te doen zoals salto, overslag of half in arabier. Op het einde ruimen we met elkaar op.

Wedstrijden

We doen 3 a 4 wedstrijden per seizoen onder de naam AVT (Alblasserwaardse vrienden toernooi). Elk turnseizoen heeft mijn team de finale gehaald, maar elke keer haalden we de 2e plek.

Noé de Jager

Als 7-jarig meisje ben ik begonnen met turnen bij W.I.K. Al die jaren turn ik met veel plezier en gezelligheid. Als klein meisje vond ik turnen altijd al een onwijs leuke sport en keek ik onwijs op naar de oudere meiden op de vereniging. Nu behoor ik zelf tot deze groep 'oudere' meiden.

Turnen is eigenlijk altijd een onderdeel geweest in mijn leven. Ik ben wekelijks in de sporthal te vinden, heb er vriendschappen aan overgehouden en hele leuke herinneringen gemaakt.

Wat turnen zo leuk maakt, is dat het een enorm veelzijdige sport is. Je traint op vier verschillende toestellen (sprong, brug, balk en vloer), leert veel soorten elementen en doet mee met verschillende soorten wedstrijden (zowel individueel als in een team). Het blijft daarom afwisselend en uitdagend. Dit is voor mij de grootste reden waarom ik na 14 jaar nog steeds bij W.I.K. te vinden ben. Mijn persoonlijke favoriet blijft toch wel het toestel balk. Al vrij snel nadat ik begon met turnen, kwam ik op de selectie. Hier heb ik het meeste geleerd en turn ik momenteel nog steeds. Alleen is het op dit moment een behoorlijke uitdaging om het te combineren met mijn opleiding, maar als het even lukt is trainen altijd gezellig.

Naast het zelf turnen, ben ik ook gaan lesgeven bij W.I.K. Hiermee kan ik mijn eigen passie overbrengen aan de jongere kinderen bij onze vereniging. Ik vind het erg leuk om de kinderen les te geven en ze te zien groeien in het turnen maar ook op andere vlakken.

Alissa van Luik

Turnen en schaatsen

Ik ben Nore en elke vrijdagmiddag ga ik samen met mijn nichtje Anna naar de gym. We hebben er altijd veel zin in!

Vaak beginnen we met een spelletje of we doen gebaren op een liedje. Daarna gaan we echt gymmen, de juffen bedenken elke week weer iets anders. We gaan springen op de trampoline, klimmen, maken koprollen, op de rekstok of balanceren op de balk. Na een uur is het weer tijd om naar huis te gaan!

Nore van Eijl

Beste gemeenteleden,

Mij werd gevraagd om een stukje te schrijven voor de Drieluik, waarin ik wat vertel over mijn sportactiviteiten.

Ik ben alweer ruim 40 jaar geleden begonnen met wielrennen, dit om lekker sportief bezig te zijn. Ook reed ik in die tijd vele wedstrijden in de wijde omgeving. Om de winters door te komen in sportief opzicht ben ik ook gaan schaatsen, als het kon op natuurijs en regelmatig naar de ijsbaan in Utrecht. Het was voor mij een hoogtepunt om zelfs de Elfstedentocht in 1997 te mogen rijden.

Ook in die tijd was ik diaken in Ameide en ik weet nog goed dat ik zaterdagavond thuis kwam en de andere morgen weer als diaken dienst had. Ik was een beetje stijf, maar dat was te verklaren. Inmiddels gingen wij met ons gezin met regelmaat schaatsen. Onze 3 kinderen hebben alle 3 op schaatsles gezeten. Ook nu nog gaan wij 1 keer per 2 à 3 weken naar de ijsbaan in Breda. Bijna altijd een auto vol met gezinsleden, die ik inmiddels allemaal besmet had met het schaatsvirus. Ieder jaar blijven we weer hopen op natuurijs.

Het wielrennen en schaatsen is voor mij heerlijk om mijn 'koppie' leeg te maken in combinatie met mijn drukke baan als projectleider en het werk als diaken. Sporten geeft mij energie en het is goed voor je lichaam. Als je eenmaal 60 jaar bent, is het goed om je mobiliteit te blijven trainen. Ik blijf hopen dat ik nog een paar Elfstedentochten mag rijden, maar een Molentocht in de mooie Alblasserwaard, daar zal ik ook al heel blij mee zijn.

Frank den Otter

In de schijnwerper

Op D.V. 4 juni staat Rinus den Besten aan de start van de Alpe d'HuZes. Samen met zijn dochter Caroline gaat hij de Alpe d'Huez beklimmen voor het KWF. Hij op de fiets, Caroline wandelend. "Dit jaar is het tien jaar geleden dat ik de diagnose lymfklierkanker kreeg. Het KWF financiert veel onderzoek dat belangrijk is voor kankerpatiënten. Daar wil ik graag iets voor terugdoen. Daarnaast houd ik wel van een uitdaging."

Rinus vertelt dat hij voor zijn ziekte al graag bewoog. "Ik fietste regelmatig naar mijn werk bij IHC". Ook volleybalde hij.

Tien jaar geleden begonnen de klachten met benauwdheid en extreme vermoeidheid. "Ik kon alleen nog maar zittend slapen. Uiteindelijk bleek het een agressieve vorm van lymfklierkanker te zijn." Het eerste half jaar was zwaar. Meerdere lange en kortere ziekenhuisopnames, intensieve chemokuren en een stamceltransplantatie. "Daarna heb ik nog jaren te maken gehad met allerlei soorten bijwerkingen."

Rinus bleef bewegen. Tijdens zijn eerste opname van vijf weken zat hij drie keer per dag op de hometrainer. "Mijn doel was simpel: elke dag de afstand fietsen die ik normaal naar mijn werk reed." "Ik geloof niet dat je kunt vechten tegen kanker. Je moet de behandelingen ondergaan. Wat artsen mij wel adviseerden, was om zo goed mogelijk in conditie te blijven. En dat heb ik gedaan." Een keer kreeg hij zelfs chemo terwijl hij op de hometrainer zat. "De arts zei dat hij dat nog nooit had meegemaakt."

De stamceltransplantatie na een half jaar was fysiek het zwaarst. "De eerste dagen kon ik nog

geen honderd meter lopen." Elke dag een stukje verder lopen en fietsen. "Later zorgden hoge doseringen prednison tegen afstotingsverschijnselen ervoor dat ik enorm afviel en bijna geen spieren meer overhield." "Om spierkracht weer op te bouwen ben ik gaan zwemmen, trainen in de sportschool, blijven fietsen".

Van lieverlee ging het steeds iets beter. "Toen ik voor het eerst weer naar IHC fietste, haalde ik maar 15 kilometer per uur. Dat was veel minder dan vroeger, maar ik was vooral blij dat het weer kon. En het gaf mij ook weer vertrouwen in mijn eigen lichaam."

Na zijn pensioen, vijf jaar geleden, fietste hij alweer rond de 17 kilometer per uur. Een jaar later kocht hij een racefiets. "Ik had er eerder nooit tijd voor". Hij benoemt dat het bijna verslavend werkte "als je zo ver bent teruggevallen, is het leuk om te zien dat je elke maand weer iets sterker wordt." Zijn dochter Caroline daagde hem uit. "Eerst kon ik haar niet bijhouden, maar dat ging steeds beter. Het is mooi om te merken dat je, ondanks je leeftijd en je achtergrond, toch kunt blijven opbouwen." Tegenwoordig traint Rinus twee keer per week. Soms sluit hij aan bij een fietsgroep met vooral jongere mannen. "Bij het laatste sprintje moet ik ze laten gaan, maar dat geeft niet. Je zoekt weer je grenzen op, en dat voelt goed."

Dankbaarheid overheerst. "Ik ben dankbaar dat ik dit allemaal nog kan." "Sommige mensen zeggen: God heeft het zo geleid. Maar ik weet niet hoe God het stuurt. Een naamgenoot van mij met wie ik tegelijk in het ziekenhuis lag, is toen overleden en liet zijn vrouw en kleine kinderen achter. Wat is dan de wil van God?" Wat hij wel ervoer, was dat hij en zijn vrouw rust kregen in de situatie. "En muziek gaf steun. Het lied 'Ik zal er zijn' van Sela heeft mij 's nachts vaak gedragen."

Rinus heeft zich weleens afgevraagd

wat zijn taak nu nog is. "Ik ben blij dat de kringloopwinkel Dorkas op mijn pad gekomen is." Vele uren brengt hij daar door, naast het fietsen, allerlei ander vrijwilligerswerk wat hij ook nog doet, volleyballen en twee tuinen bijhouden.

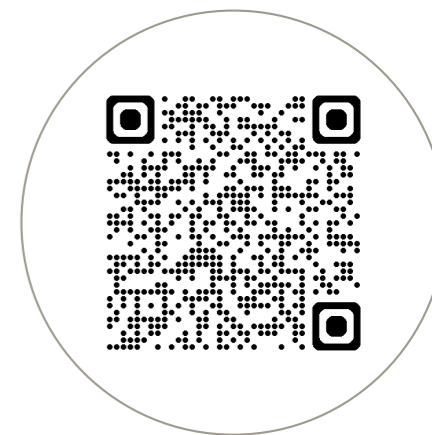
De Alpe d'HuZes ziet hij als een symbolische mijlpaal. Tien jaar na zijn diagnose, op zeventigjarige leeftijd, zijn grenzen opzoeken. "De uitdaging is om de berg drie keer op te fietsen. Deo Volente. Je weet nooit wat er gebeurt, maar ik ga ervoor."

We wensen Rinus en Caroline veel succes!

Gera Hakkesteeft

U kunt hen sponsoren via:

<https://inschrijving.opgevenisgeenoptie.nl/fundraisers/debestebenen>

Overdenking Ds. M. Messemaker

Omdat het thema voor deze Drieluik 'Sport' is, leek het ons als redactie mooi om een overdenking te plaatsen die aansluit op dit thema. Iemand van ons kwam met het idee om gebruik te maken van een overdenking van ds. M. (Marinus) Messemaker van zo'n 6 jaar geleden. Van deze overdenking volgt hier de samenvatting, de volledige overdenking is te bekijken via de QR code (YouTube). Veel zegen toegewent!

Ga jij de finish halen? Die vraag lijkt eenvoudig, maar raakt aan iets heel dieps. Eigenlijk is het niet de vraag óf we de finish halen, want iedereen sterft uiteindelijk. De echte vraag is: hoe haal je de finish, en welke finish haal je?

Als voorbeeld vertel ik het verhaal van atleet Dirk Redmond op de Olympische Spelen van 1992. Hij was topfavoriet, maar kreeg vlak voor de eindstreep een zware hamstringblessure. Winnen kon niet meer. Toch stond hij op en strompelde hij door, vastbesloten om de finish te halen. Zijn vader kwam hem ondersteunen en samen liepen ze onder luid applaus over de streep. Dat beeld raakt: niet opgeven, doorgaan, de lijn halen. Maar de prijs die hij misliep was tijdelijk. Dat brengt ons bij de kern: alles in dit leven is vergankelijk.

Paulus gebruikt het beeld van een renbaan om het leven te beschrijven. Alles waar we hier zo druk mee zijn verdwijnt uiteindelijk. Wat houd je over als je sterft? Wat staat er achter de 'streep' van jouw leven? Er zijn twee renbanen: die van de wereld en die van God. Je kunt rennen voor een verderfelijke prijs, of voor een onverwelkelijke, eeuwige prijs.

De Bijbel zegt dat we moeten lopen in de renbaan van het geloof, achter Jezus aan. Dat vraagt oefening. Geloof komt niet vanzelf. Net als bij sport moet je trainen, volhouden, soms tegen je zin in. Paulus roept Timotheüs op zich te oefenen in godzaligheid: leven met God, bidden,

Bijbellezen, gehoorzaamheid, serieus omgaan met Gods Woord. Dat vraagt inzet en herhaling. Daarbij hoort ook een levensstijl. Zoals een sporter let op zijn voeding, zo geldt dat ook geestelijk. Je kunt je niet blijven vullen met de rommel van de wereld en verwachten dat je geestelijk gezond blijft. Christus is het brood van het leven. Oefenen betekent ook leven naar het geloof. Niet alleen luisteren en lezen, maar doen! Een voorbeeld zijn in woorden, daden, liefde, geloof en reinheid. Zeker reinheid is in deze tijd belangrijk. Zonde moet worden afgelegd. Dat vraagt strijd, tijd en trouw, maar geloof is niet alleen genade ontvangen, het is ook gehoorzaam leven.

Belangrijk is ook: loop niet te hard van stapel. In het geloof mag groei tijd kosten. Begin met melk voordat je vast voedsel eet. Bouw rustig op. Tegelijk zegt de Bijbel: leg alle last en zonde af. Lasten zijn ook drukte, afleiding, een vol leven waardoor er geen ruimte meer is voor God. Zonde moet je bewust afleggen om met volharding te kunnen lopen.

In de renbaan van het leven sta je niet alleen. Er zijn gelovigen die de finish al gehaald hebben. Hun levens roepen je toe om vol te houden. Ze keken niet terug, maar vooruit, naar een beter, hemels vaderland. Ze verlangden naar God, en daarom schaamde God zich niet om hun God genoemd te worden.

Wij leven nog in genadetijd. Die tijd is kostbaar. Het luistert nauw. Je kunt de finish niet halen met halve inzet of verkeerde keuzes. Daarom zegt de Bijbel: houd je ogen gericht op Jezus! Hij ging voorop, hield vol om de vreugde die Hem wachtte, en Hij brengt ook ons thuis. Wie heimwee kent naar God en naar de hemel, zal daar ook aankomen. Daarom: houd vol!

Teun Copier (scriba)

Wanneer ik deze bijdrage "uit de kerkenraad" maak, hebben we net een winterse periode achter de rug met veel sneeuw. Prachtig om te zien. Dankbaar waren we dat we zondags ondanks gladde wegen toch steeds een dominee in ons midden hadden die het Woord mocht verkondigen. Je ziet dan ook als kerkenraad dat het niet voor zichzelf spreekt dat we steeds iedere zondag een predikant mogen hebben. Voor als er onverhoopt geen predikant is, hebben we de mogelijkheid dat een ambtsdrager de dienst leidt en een preek leest. Ook dan kan het Woord worden gehoord!

Op 11 januari mochten 7 nieuwe ambtsdragers in het ambt bevestigd worden. Vanuit Hebréeën 13 vers 8 mochten we horen dat "Jezus Christus gisteren en heden Dezelfde is en tot in eeuwigheid". Een troost voor de nieuwe ambtsdragers en voor de hele gemeente! Alleen ziende op Hem mogen we het werk in de gemeente doen. We zijn de HEERE als gemeente dankbaar dat alle vacatures weer vervuld zijn. We wensen de nieuwe broeders Gods zegen toe en veel vreugde bij het werk dat zij in onze gemeente mogen doen.

We namen ook afscheid van 5 ambtsdragers. Eén of meerdere periodes mochten zij dienen in onze gemeente. Mooie dingen meegemaakt en wellicht moeilijke momenten gekend, maar bovenal mogen bij deze broeders de dankbaarheid overheersen voor het werk dat zij mochten doen. We bedanken hen als kerkenraad

en als gemeente voor het vele dat zij voor onze gemeente mochten betekenen!

In de december vergadering van de kerkenraad is het beleidsplan voor de jaren 2026-2030 vastgesteld (zie ook onze website: <https://www.hervormdgrootammers.nl/wie-zijn-wij/beleidsplan/>). Beseffend dat we in ons beleid geheel afhankelijk zijn van de Heere zelf, zoals ook staat in Spreuken 16 vers 3: Vertrouw uw werken aan de Heere toe, en uw plannen zullen bevestigd worden.

Het beleidsplan is vooral een "werkboek" geworden met aandachtspunten die de komende jaren de aandacht zullen vragen. Ieder jaar willen we een aantal aandachtspunten behandelen, daarop verder beleid ontwikkelen en waar nodig besluiten over nemen. Daar waar nodig en mogelijk zullen we hierbij leden van de gemeente inschakelen. Ook zullen we de gemeenteleden op de hoogte houden over de voortgang.

We bidden als kerkenraad om wijsheid en inzicht om onze gemeente de leiden. Belangrijk ook dat u als gemeente ook met ons meebidt, zodat we gedragen door uw gebeden de juiste beslissingen mogen maken.

Er werd mij gevraagd in deze rubriek ook wat te schrijven over het "omzien naar elkaar". Gelukkig gebeurt dit in onze gemeente best wel veel. Hoeveel kaarten en appjes worden er bijvoorbeeld niet verzonden aan mensen die het moeilijk

hebben of een bemoediging nodig hebben? Dit wordt ook zeker gewaardeerd!

Toch zijn er in onze gemeente ook mensen die wat buiten de boot (dreigen te) vallen. Ook in onze gemeente zijn er eenzamen die misschien wat buiten het blikveld staan. Komen wel in de kerk maar spreken daar eigenlijk niemand. Ook kan het zijn dat iemand, door ziekte of andere redenen tijdelijk niet naar de kerk gaat, door niemand wordt gemist. Een nieuw gemeentelid kan zich in een grote en volle kerk eenzaam voelen. Het Woord wel meegekregen hebben maar geen enkel contact gehad met gemeenteleden.

Graag geven we u als kerkenraad mee: kerk zijn is ook omzien naar elkaar in een kerkdienst. Dat kan al gestalte krijgen wanneer u naast iemand gaat zitten in de kerk en elkaar goedemorgen of goedenavond wenst. Hiermee laat je al zien dat je de ander ziet! Zijn het dan mensen waarvan u denkt: die kan wel eens "nieuw" zijn, vraag het gerust. Als kerkelijke gemeente zijn we aan elkaar gegeven en daarin mogen we ook best investeren.

Laten we zo ook iets laten zien van de onderlinge liefde onder elkaar.

*Waar liefde woont, gebiedt de HEER den zegen:
Daar woont Hij Zelf, daar wordt Zijn heil verkregen,*

En 't leven tot in eeuwigheid.

Nieuw

IN DE GEMEENTE

Na een periode in Delft en daarna in Schoonhoven, zijn we afgelopen najaar met ons gezin neergestreken aan de Opperstok.

Geen onbekend terrein voor ons, we hebben het huis van de opa & oma (Fam. Van de Graaf) van Chris gekocht. Dit jaar hopen we het helemaal 'eigen' te gaan maken. Ons gezin bestaat uit onze kinderen Luuk (7 mnd), Cato (3), Eef (6), Jan (8), Anne (10), en Rieke (13), en natuurlijk wijzelf: Chris (38) en Jantine (39). We werken allebei bij ons eigen bedrijf, Packland, op Gelkenes. De jongere kinderen zoeken (en vinden) hun weg op de Eben Haëzer, terwijl de oudste af en aan fietst naar de Willem de Zwijger in Schoonhoven.

In onze vorige gemeentes waren we graag actief betrokken bij het reilen en zeilen in de gemeente; praktisch bij clubs of het kerkblad rondbrengen, verenigingen, kerkenraad, moderamen, noem maar op. Wij geloven dat ondanks ons drukke gezin en bedrijf tijd apart zetten voor God en Zijn Dienst heel belangrijk is. Drukke is ook prioriteiten stellen. God leidt ons leven; soms in grote stappen zoals nu, maar ook tot in de kleine dingen. Op Hem kunnen we bouwen, Hij verandert niet. We hebben de afgelopen jaren veel meegemaakt als gezin, waarin we telkens toch weer de kracht kregen om door te gaan.

Na een klein half jaar meelevens in Groot-Ammers beginnen contacten te ontstaan; we zouden het leuk vinden als dat er nog veel meer worden! Samen is wat ons betreft echt een kernwoord van gemeente zijn. Spreek ons dus gerust eens aan of kom langs aan de Opperstok!

*In Christ alone, our hope is found. He is our light, our strength, our song.
This cornerstone, this solid ground, firm through the fiercest drought and storm.*

Fam. Van Dam

Op 14 november zijn wij, Gerard & Henny en Herbert-Jan vanuit Bleskensgraaf in Groot-Ammers komen wonen op Fortuijnplein 11.

Na een drukke periode van verbouwen en verhuizen, waarvoor we de kracht en gezondheid kregen, zijn we nu neergestreken op dit mooie- en centrale plekje. We ervaren dit dan ook als Gods bijzondere leiding in ons leven.

Naast Herbert-Jan hebben wij nog 4 zoons, één dochter en 13 kleinkinderen, waarvan 2 zoons in Groot-Ammers wonen.

Gerard (71) is werkzaam geweest als timmerman/meubelmaker en calculator in de houtindustrie. Hij is samen met Henny mantelzorger van onze zoon Herbert-Jan. Hobby's zijn wandelen in de natuur, natuurfotografie en het luisteren naar mooie muziek.

Henny (67) is verzorgende IG en heeft vroeger in het ziekenhuis in Dordrecht gewerkt. Daarnaast op 51-jarige leeftijd het diploma behaald van OA-4. De afgelopen 10 jaar heeft ze gewerkt als NT2-juf op de School met de Bijbel in Bleskensgraaf. Daar het mooie werk gedaan om leerlingen o.a. uit Eritrea, Polen, Syrië en Nigeria de Nederlandse taal te leren. 1 september van het afgelopen jaar is Henny met pensioen gegaan. De combinatie van verhuizen en het loslaten van deze leerlingen was best lastig. Gelukkig zijn er nu kleinkinderen dichtbij.

Herbert-Jan is 31 jaar oud en heeft het Syndroom van Down met een laag niveau. Het is een vrolijke jongeman, maar hij heeft veel zorg en begeleiding nodig. Dat is best pittig voor ons. We zijn dankbaar dat hij gezond is. Herbert-Jan is 3 dagen op een kleinschalige zorgboerderij in Graafland. Samen met zijn begeleider werkt hij het liefst bij de paarden. Hij heeft het daar goed naar zijn zin en 1 op 1 begeleiding. Regelmatig gaat hij daar ook een nachtje logeren. De overige 4 dagen is hij thuis.

We voelen ons welkom en thuis in de Hervormde Gemeente van Groot-Ammers en zien uit om jullie te ontmoeten. De zondagse Erediensten zijn een hoogtepunt voor ons.

Wij zijn Wilbert, Marije en Guus Kastelein. Op dit moment kijken wij met veel dankbaarheid uit naar de komst van ons tweede kindje, dat wij, D.V., medio maart hopen te mogen verwelkomen.

Wilbert werkt als technisch vastgoedbeheerder en houdt zich in het dagelijks werk bezig met het beheer en onderhoud van gebouwen. Marije werkt als doktersassistent bij een huisartsenpraktijk, waar zij met plezier patiënten ondersteunt.

In december hebben wij de sleutel gekregen van onze woning aan de Wipmolen. Sindsdien zijn wij druk bezig met de verbouwing. Als alles volgens planning verloopt, hopen wij er eind februari te gaan wonen.

Wilbert is opgegroeid in het dorp Zegveld en Marije is opgegroeid in Groot-Ammers, waar zij ook familie heeft wonen. Samen hebben wij in 2019 belijdenis gedaan en in 2021 zijn wij getrouwd in de Hervormde Gemeente Groot-Ammers. Na een paar jaar in Sliedrecht te hebben gewoond, hebben wij besloten weer terug te verhuizen naar Groot-Ammers.

Wij kijken ernaar uit om (opnieuw) deel uit te mogen maken van de gemeente en hopen jullie in de komende tijd te ontmoeten.

Hartelijke groet, Wilbert, Marije en Guus Kastelein

Het mooiste lied

Vragen naar de mooiste psalm(en) zou voor mij een makkelijkere vraag zijn. Psalm 56 en 84 springen er voor mij ver boven alle andere psalmen uit, niet alleen qua inhoud, maar zeker ook door de melodie en de manier waarop je deze als organist kunt vertolken.

Allereerst gebeurt er iets met bepaalde psalmen en liederen waarbij je niet meteen de vinger kunt leggen op waarom ze je zo raken. Vaak heeft dat te maken met een moment dat je hebt meegemaakt en dat je niet meer loslaat. Daarnaast is het voor mij dan ook van groot belang hoe een lied wordt uitgevoerd.

Het lied — een Engelse christelijke hymne — dat mij het meeste bemoedigt en houvast geeft, is geschreven in 1847 door Henry Francis Lyte: *Abide with Me*, het bekende *Blijf bij mij, Heer*. Hij schreef de tekst toen hij met tuberculose op zijn sterfbed lag. William H. Monk zette het in 1861 op muziek. Het is een smeekbede om Gods nabijheid, zowel tijdens het leven als bij het sterven. Een lied waarin de afhankelijkheid van God en de hoop op Zijn eeuwige aanwezigheid tot uitdrukking komen.

Sterke persoonlijke herinneringen zijn verbonden aan de rouwdienst van mijn vader in 2000. Ik speelde samen met Jan Stolk tijdens deze dienst. Mijn vader werd uitgedragen met dit lied. In 2015 hebben we hetzelfde lied, in dezelfde uitvoering, ook laten klinken bij het afscheid van mijn moeder, voordat zij naar haar laatste rustplaats werd gebracht.
De morgen daagt, de schaduw gaat voorbij: in dood en leven, Heer, blijf mij nabij.

Muziek doet iets met je, zeker wanneer beide facetten kloppen: de tekst en de melodie. De melodie is immers het vervoersmiddel van de tekst. Zij brengt je waar je naar verlangt, bemoedigt je en is van wezenlijk belang in de eredienst én voor je persoonlijke geloofsleven. Dit lied geeft houvast en richt je blik op God Zelf, Die je Gids en Sterkte is, je hele leven lang. Hij verlaat ons niet.

Het lied is geïnspireerd door het Bijbelverhaal van de Emmaüsgangers (Lucas 24: 28-29) dat een diep verlangen uitdrukt naar Gods aanwezigheid, troost, leiding en bescherming in alle omstandigheden van het leven.

Blijf bij mij Heer, als 'zonlicht niet meer straalt. Blijf met mij Heer, als straks de avond daalt. Als vrienden henegaan in stormgetij, blijf Gij ter hulp gereed, o blijf met mij.

Wat is hier blijvend, dat het hart verheugt, ach, nimmer geeft ons d'aarde blijvend vreugd. Alles snelt henen, glorie gaat voorbij; maar, Gij die niet verandert, blijf met mij.

Als in de doodsvalei ik eens zal staan, en 'k zie de poorten voor mij opengaan, en Gij mij d'ogen sluit, dan juich ik blij, in leven en in dood waart Gij met mij!

Peter Boele

Gefeliciteerd!

verjaardagen

19 mei
Carol Korevaar

66 jaar

Met wie we verbonden blijven

Heeft u een wijziging opgemerkt of mist u iemand in de lijst? Mail dan naar drieluikredactie@gmail.com of neem contact op met een van de redactieleden.

Annie de Bruin
Dalemstraat 24
4201 BP Gorinchem

Mevrouw A. Zwijnenburg-Mourik
Open Vensters
Prinses Marijkeweg 34
4233 HM Ameide

Mevrouw W. Schep-Klomp
Verpleeghuis Laakse Hof
Afd. Perenhof
Kamer 14
De Laak 31
4128 CA Lexmond

Marjolein Karens
Thomashuis Almkerk
Kruisstraat 1
4286 AM Almkerk

Nico Stuijt
Waerthove
Afdeling De Giessen,
Kerkbuurt 200,
3361 BM Sliedrecht

Carol Korevaar
Kooningsweg 8-9
Hartenkoning 24
6816 TB Arnhem

Juda Dekker
ASVZ De Lage Weide
Ruud Kuijperstraat 5
3084 LW Rotterdam

Leo Prins
De Fontein
Gildeweg 76P
4204 GJ Gorinchem

Mevr. Hennie Korevaar – van Hoorne
Verzorgingstehuis Tiendwaert
Kamer De Belt 4
Jupiterstraat 2
3371 TE Hardinxveld – Giessendam

Arie Zwanenburg
De Blauwe Lis
Vivaldilaan 94 A
3363 KG Sliedrecht

BUITENLANDGANGERS:

Familie De With
C/o MAF
P.O. Box 21123
00505 Nairobi
Kenya
flyingwith@outlook.com

Family C. van der Knijff
c/o ABTS
P.O. Box 60
Mansourieh,
Metn Lebanon

Hart voor jou

Het pastoraal gebedsteam heeft een nieuwe naam! De eerdere gekozen naam 'Emmaus' bleek al een gebruikte naam te zijn binnen onze gemeente. Om verwarring te voorkomen hebben wij de afgelopen periode opnieuw de tijd genomen om een andere, passende naam te kiezen. De nieuwe naam is vanaf nu: **'Hart voor jou'**.

Verder blijven onze doelen hetzelfde; met u of jou optrekken als het even niet zo goed gaat, grote vraagstukken spelen of grote beslissingen genomen moeten worden. Als er zorgen zijn of ziekte of verdriet. Om samen te zoeken naar wat de Bijbel erover zegt en alles door middel van het gebed voor de Heere neer te leggen.

We komen bij u thuis of spreken een plek af waar we in alle rust kunnen praten. Alles wat we horen of bespreken is en blijft vertrouwelijk. Dit alles doen we vanuit een 'Hart voor jou'!

U kunt contact opnemen via de telefoon, mail of app via; 06-20630408 (Laura Bikker) of via hartvoorjou@hervormdgrootammers.nl

Vertrouwenspersonen

Alexander en Jacoline van Heukelum
tel: 06-15225505(A) en 06-18118240(J)

mail: vertrouwenspersoon@hervormdgrootammers.nl

Agenda

- 03-mrt Bezinningsuur voor het Heilig Avondmaal
- 08-mrt Viering Heilig Avondmaal
- 18-mrt Consistorievergadering
- 22-mrt Ammerse Ontmoetings Brunch (AOB)
- 25-mrt Moderamenvergadering
- 29-mrt Zingt door (na ochtenddienst)

- 08-apr Kerkenraadsvergadering
- 19-apr Ammerse Ontmoetings Brunch (AOB)
- 22-apr Consistorievergadering

- 06-mei Moderamenvergadering
- 17-mei Ammerse Ontmoetings Brunch (AOB)
- 20-mei Kerkenraadsvergadering

- 03-juni Consistorievergadering
- 18-juni Bezinningsuur voor het Heilig Avondmaal
- 21-juni Viering Heilig Avondmaal
- 24-juni Moderamenvergadering
- 28-juni Ammerse Ontmoetings Brunch (AOB)
- 08-juli Kerkenraadsvergadering

Kerkdiensten

Morgendienst: *aanvang 09.30 uur*

- 08-mrt Ds. K. Hak Heilig Avondmaal
- 11-mrt Ds. K. Hak 14.00 uur Biddag
- 15-mrt Ds. M.J. Tekelenburg, Woerden
- 22-mrt Ds. K. Hak
- 29-mrt Ds. K. Hak

- 03-apr xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
- 05-apr Ds. K. Hak 1e Paasdag
- 06-apr Ds. K. Timmerman, Schoonhoven 2e Paasdag
- 12-apr Ds. Hak Belijdenisdienst
- 19-apr Ds. F. van Roest, Zeist
- 26-apr Ds. J.M. Molenaar, Zoetermeer

- 03-mei Ds. K. Hak Heilige Doop
- 10-mei Ds. K. Hak
- 14-mei Ds. K. Hak Hemelvaartsdag
- 17-mei Ds. M. Klaassen, Barneveld
- 24-mei Ds. K. Hak 1ste pinksterdag
- 25-mei Ds. J.J. ten Brinke, Capelle aan de IJssel 2e pinksterdag
- 31-mei Ds. A. Simons, Valburg

- 7 juni Ds. G.H. Molenaar, Genemuiden

Avonddienst: *aanvang 18.30 uur*

- Ds. K. Hak Dankz HA
- Ds. K. Hak 19.30 uur
- Ds. A. Bloemendal, Barneveld
- Ds. J.B. ten Hove, Nijkerk
- Ds. P.D. Teeuw, Arnhem

- Ds. K. Hak 19.30 uur Goede Vrijdag
- Ds. H. Russcher, Hoevelaken
- xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
- Prof. Dr. A. de Reuver, Waddinxveen
- Ds. A.J. Kunz, Katwijk
- Ds. T.P. van Vianen, Nederlangbroek

- Ds. B.J.P. de Bruin, Middelburg
- L.M. Jongejan, Ede
- xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
- Ds. K. Hak
- Ds. D.J.W. Kok, Stolwijk
- xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
- Ds. K. Hak

- Prop. C.J. Legemaat, Sliedrecht